

са за произхождението на глаголицата и кирилицата и защитава възгледа, че глаголческата азбука е по стара. Той е публикувал и изследвал тѣй сѣщо древне глаголски, хърватски, сръбски, руски и добровнишки паметници; осветил е периода на българското възраждане по времето на Константин Философа, и всеки паметник е снабдил с литературно исторически коментари, тѣй като той е отличен познавач на старогръцките и латински литератури. Трудовете на този учен за древнооруската литература извикват жив интерес даже в Русия; той е отличен познавач на руската литература през XVIII век и следи новата съвременна руска литература. С гениален ум обхваща всички славянски клонове и подхваля на всестранно критическо изследване. Неговите остроумни догатки свидетелствуват, че той е отличен етнограф с тѣжкото чутийо на историк, който умее да долавя влиянието на археологията. Удивителна е неговата плодовитост и вниманието, с които той следи по важните събития в славянския свет и в областа на сравнителното езикознание. Той пише на няколко езика, член е на няколко академии и се числи между най-великите европейски учени. Неотдавна се явява, издание на академията, негова монументален труд „История на славянската филология“ и критическото издание на церковно славянския псалтир.

Август Шеноа (1838—1881 год). е указал голяма услуга на литературата на своя народ, че е създал читающа публика. До шестдестях години хърватските читатели са чели само немски книги. Шеноа е романтик и съумял да извика интерес на читателите към родната литература. Той е писал исторически романи и разкази из твърде близката епоха, в която наличава увлечението от идеите на илиризма. Шеноа е писал очерки из живота на Загреб и разкази из древния и съвремен живот на селянина, еснафството и дворянското общество, във което често поличава хумор; занимавал са е с въпроси по театра и е бил редактор на няколко периодически издания. По мироглед той е идеалист. Син му е тоже писател,

Исторически романи и романи из съвремения обществен живот е писал и Томич (р. в 1843 год.); той е написал неколко картинки из живота на Босна. По-добре му се отдават малките разкази от колкото романът, за когото трябва дълбок психологичен анализ. Бечич (р. 1844 г) идеализира живота на граничарите, а истриеца Кумичич — Сисолски (р. 1850 — 1904 г.) който прокарва в своите романи политически тенденции, а е политик в романтиката, възпева бреговете на лазурната Адриатика. Едновременно с това той се